

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาแผนกพัฒนศึกษาการสังกัด
วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ สรุปผลได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา
ภาษาอังกฤษธุรกิจ ในด้านหลักสูตรและเนื้อหา การจัดการเรียนการสอน การวัดและการ
ประเมินผล การนำไปใช้ ตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรคือ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจจำนวน 20 คน และ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จำนวน 308 คน รวมตัวอย่างประชากร
328 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จาก
วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาที่เปิดสอนแผนกพัฒนศึกษาทุกแห่ง

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น 1 ชุด เพื่อถามความคิดเห็นของอาจารย์และ
นักศึกษาแผนกพัฒนศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ แบบสอบถาม
ที่สร้างขึ้นมี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้คำถามแบบตรวจคำตอบ
และแบบเติมคำลงในช่องว่าง ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้คำถามแบบ
มาตราส่วนประเมินค่า ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามใช้คำถามปลายเปิดแบบ
กำหนดหัวข้อให้ นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ เมื่อ
นำมาปรับปรุงแล้วได้ไปทดลองใช้กับอาจารย์และนักศึกษาที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรจำนวน
30 คน ได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามเป็นครั้งสุดท้าย แล้วส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์
20 ชุด ได้รับคืน 20 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และส่งแบบสอบถามไปยังนักศึกษา 318 ชุด
ได้รับคืน 308 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.86

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำมาเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ นำเสนอในรูปตารางโดยเรียงลำดับความถี่

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของอาจารย์และนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจส่วนใหญ่ เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ทำการสอนภาษาอังกฤษ วิชาเดียว ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษมาแล้ว 1-5 ปี จำนวนคาบที่ทำการสอน ในหนึ่งสัปดาห์อยู่ระหว่าง 26-30 คาบ อาจารย์ส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสอน วิชาภาษาอังกฤษธุรกิจแต่ไม่เคยอยู่หรือศึกษาต่อในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ สำหรับ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 18-20 ปี ศึกษาสาขาการเลขานุการ นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นวิชาที่มีประโยชน์ในการประกอบอาชีพและเป็นวิชาพื้นฐานในการศึกษาคณะระดับสูง

2. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. หลักสูตรและเนื้อหา

อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็น เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ธุรกิจในด้านหลักสูตรและเนื้อหา โดยเฉลี่ยแล้วมีความเหมาะสมปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อาจารย์มีความเห็นว่าหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ส่งเสริมการศึกษาที่ต้องค้นคว้าด้วยตนเองนั้นมีความเหมาะสมน้อย

2. การจัดการเรียนการสอน

อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็น เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ธุรกิจในการจัดการเรียนการสอนโดยเฉลี่ยแล้วผู้สอนนำกิจกรรมการเรียนการสอนมาปฏิบัติ น้อย

เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่าการสอนโดยการอธิบายมีการปฏิบัติมาก ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การสอนทุกคาบ เรียนมีการปฏิบัติปานกลาง ส่วนการนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ในชั้นเรียนโดยใช้ภาพนิ่ง (สไลด์) ภาพยนตร์ และ เทปบันทึกภาพมีการปฏิบัติ น้อยที่สุด

3. การวัดและการประเมินผล

อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็น เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ธุรกิจในการวัดและการประเมินผลโดยเฉลี่ยแล้วผู้สอนปฏิบัติปานกลาง

เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่า ชนิดของแบบทดสอบแบบ เลือกตอบนั้นมีการปฏิบัติมาก ส่วนวิธีการวัดผลการเรียนโดยการอภิปรายหรือรายงานหน้าชั้น และชนิดของแบบทดสอบโดยการเขียนตามคำบอก การกรอกข้อมูลโดยดูจากภาพและแผนภูมิ ตลอดจนระยะเวลาในการประเมินผลการเรียนการสอนทุกครั้ง เมื่อสอนจบในแต่ละคาบหรือประเมิน เดือนละครั้งมีการปฏิบัติ น้อย

4. การนำไปใช้

อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็น เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ธุรกิจทางด้านการนำไปใช้โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่า ในด้านทักษะการฟังคือฟังเพื่อความบันเทิงและฟังเพื่อความรู้นั้นนำไปใช้ได้ น้อย ส่วนทักษะการอ่านคือการอ่านหนังสือ แบบเรียนนำไปใช้ได้มากและในด้านทักษะการเขียน คือการจกรายงานการประชุมและบันทึกข้อความนำไปใช้ได้ น้อย

5. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน

อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็น เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจที่เกิดจากผู้สอนและผู้เรียนโดยเฉลี่ยแล้ว เป็นปัญหามานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่า ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็น สอดคล้องกันว่าปัญหาซึ่งพบในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจที่เกิดจากผู้เรียนคือ ทักษะการฟังและทักษะการพูด เป็นปัญหามาก

อภิปรายผล

ผู้วิจัยจะอภิปรายผลดังนี้

1. หลักสูตรและเนื้อหา

อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นว่า หลักสูตรและเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ โดยเฉลี่ยแล้วมีความเหมาะสมปานกลาง แสดงว่าหลักสูตรและเนื้อหาวิชายังไม่สอดคล้องกับ จุดประสงค์ของวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจที่ต้องการให้นำไปใช้ในงานอาชีพธุรกิจและเป็นเครื่องมือ ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ บังอร สว่างวโรธ (2526:42) ที่พบว่า หลักสูตรของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของรัฐบาลที่เปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจยังไม่สอดคล้อง กับความต้องการของวงการธุรกิจ ทั้งนี้เนื่องจากจุดประสงค์ที่สำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คือ เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ ดังนั้นการจัด หลักสูตรและเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจควรคำนึงถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว

นอกจากนี้อาจารย์มีความเห็นว่า ความเหมาะสมของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ที่ส่งเสริมการศึกษาที่ต้องค้นคว้าด้วยตนเองนั้นมีความเหมาะสมน้อย ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนยึด เนื้อหาในบทเรียน เป็นสำคัญ และมีได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนค้นคว้า ด้วยตนเองเลย คอนสแตนติน พี กาแลนท์ซีส (Constantine P. Kalantzis 1972: 1321A) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สองจะได้ผลจริงจึงขึ้นอยู่กับ ผู้สอน เป็นสำคัญในอันที่จะใช้หลักสูตร ปรับ เนื้อหา และจัดกิจกรรมในชั้นเรียนให้บรรลุเป้าหมาย ตามที่วางไว้ในหลักสูตร ดังนั้น เพื่อที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเองนั้น ผู้สอนควร จะปรับวิธีการสอนและจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้และค้นคว้าด้วยตนเองโดยใช่ ห่วงสมุดให้เป็นประโยชน์

2. การจัดการเรียนการสอน

อาจารย์และนักศึกษามีความคิด เห็นในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยเฉลี่ยแล้ว ผู้สอนนำกิจกรรมการเรียนการสอนมาปฏิบัติน้อย แสดงให้เห็นว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนแบบ ผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นสื่อสารทางเดียว (One way communication) ในการ จัดการเรียนการสอนนั้น ควรให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับผู้สอน และมี ปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนด้วยกันเองให้มากที่สุด (Paul Nation 1977: 89)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออาจารย์และนักศึกษามีความคิด เห็นว่าวิธีการสอนที่อาจารย์นำมา ปฏิบัติมากคือการอธิบาย ซึ่งทำให้ผู้ศึกษาไม่ได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนในชั้นเรียนเลย

นอกจากจดตามคำอธิบายหรือทำแบบฝึกหัด วิธีการสอนดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาร์ลส์ เวบบ์ สแตนฟิลด์ จูเนียร์ (Charles Webb Stansfield, Jr. 1973: 2938A) ที่ว่าในการสอนภาษาอังกฤษ ครูมักจะเป็นผู้พูดมากกว่านักเรียน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนเมื่อหน่ายในเนื้อหาวิชาและทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไม่มีแรงจูงใจในการเรียน และขาดความกระตือรือร้น เพราะไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ดำเนินอยู่ในชั้นเรียนซึ่งตรงกับงานวิจัยของ รัสเซล ฮาโรลด์ บิชอป (Russell Harold Bishop 1967: 2039A) ที่พบว่าวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ครูใช้ไม่ได้ผลคือ การทำแบบฝึกหัด การแปล และการใช้วิธีการอธิบายกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ส่วนวิธีการสอนที่ใช้ได้ผลดี จะต้องใช้กิจกรรมประกอบ การแสดงละคร การแสดงบทบาท รวมไปถึงการฝึกฟัง พูด ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ไม่ใช่การใช้วิธีฝึกซ้ำ ๆ มากเกินไป

ทางด้านสื่อการสอน ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ผู้สอนนำสื่อการสอนมาใช้ในห้องเรียนน้อย ทั้งนี้เนื่องจากสื่อการสอนที่ทางสถาบันการศึกษาจัดไว้ให้ไม่พอเพียงแก่จำนวนครูและห้องเรียน ส่วนสื่อการสอนที่อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่าผู้สอนนำมาใช้ในระดับน้อยที่สุดคือ ภาพนิ่ง ภาพยนตร์ และเทปบันทึกภาพ ทั้งนี้เนื่องจากสถาบันการศึกษายังไม่ได้จัดซื้อ หรือที่มีอยู่ก็มีน้อย ไม่เพียงพอที่จะบริการแก่ผู้สอน อย่างไรก็ตามสื่อการสอนประเภทนี้ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนมาก ผู้สอนควรจัดใช้เป็นครั้งคราว ซึ่งสิวะพร สุนทรพงษ์เผ่า (2520: 92) วิจัยพบว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลต่อนักเรียนด้านการใช้ภาษา

3. การวัดและประเมินผล

อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ ในด้านการวัดและประเมินผลนั้นโดยเฉลี่ยแล้ว ผู้สอนปฏิบัติปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ผู้สอนใช้แบบทดสอบชนิดเลือกตอบในระดับมาก ส่วนแบบทดสอบชนิดการเขียนตามคำบอก และการกรอกข้อมูลโดยดูจากภาพและแผนภูมิ ตลอดจนการวัดผลโดยการอภิปรายหรือรายงานหน้าชั้นนำมาปฏิบัติน้อย ส่วนระยะเวลาประเมินผลการเรียนการสอนในทุก ๆ คาบ และทุกเดือนนำมาปฏิบัติน้อยเช่นกัน

ในด้านการวัดและการประเมินผลนั้น เพื่อที่จะช่วยให้ผู้สอนทราบพัฒนาการทางการเรียนของผู้เรียน ควรจะใช้วิธีการวัดผลหลาย ๆ วิธีประกอบกัน เช่น การสัมภาษณ์

การอภิปราย การสนทนา การสังเกต ซึ่งควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการใช้ภาษามากที่สุด และควรมีการวัดและประเมินผลทุกทักษะ ส่วนแบบทดสอบนั้นไม่ควรใช้แบบเลือกตอบอย่างเดียว เพราะทำให้ผู้สอบใช้วิธีการเดามากกว่าการคิดพิจารณาหาเหตุผล สำหรับการเขียนตามคำขอกนั้น ฮาโรลด์ เอส แมดเซน (Harold S. Madsen 1983: 117) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบชนิดนี้ว่า ใช้วัดความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษได้ครอบคลุม นอกจากนี้ยังเตรียมแบบทดสอบง่าย และการให้คะแนนเที่ยงตรง ทั้งยังทำให้ผู้เรียนทุจริตได้ยากกว่าแบบทดสอบชนิดเติมคำและเลือกตอบ

เจ ชาร์ลส์ อัลเดอร์สัน (J. Charles Alderson 1983: 81) ให้ความคิดเห็นว่าการวัดผลนั้นน่าจะเป็นการสังเกตผลการเรียน (Observing Learning Outcome) มากกว่าเป็นการวัดผลการเรียน (Measuring Learning Outcome) โดยการทำแบบทดสอบข้อเขียนผู้สอนทราบว่าการเรียนรู้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมแต่ก็ยังไม่เข้าใจกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์น้อยมากและบางครั้งในกรณีที่ไม่มี การเปลี่ยนแปลงให้เห็นก็อาจจะไม่ได้หมายความว่าผู้เรียนไม่เกิดการเรียนรู้ ผู้สอนควรปรับปรุงแบบทดสอบให้มีคุณค่า โดยสร้างเนื้อหาข้อสอบให้เป็นพฤติกรรมทางภาษาที่มีประโยชน์และสร้างรูปแบบของข้อทดสอบและตัวข้อสอบที่น่าสนใจ เพื่อให้ข้อสอบนั้นเป็นเครื่องมือในการสังเกตผลการเรียนได้อย่างแท้จริง และในการวัดและประเมินผลควรกระทำให้สม่ำเสมอทุกคาบเรียน

4. การนำไปใช้

อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ทางด้านการนำไปใช้โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมิได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ ดังนั้นในการเรียนการสอนจึงยึดเนื้อหาในบทเรียนเป็นหลัก เพื่อที่จะแก้ปัญหาทางการนำไปใช้ ผู้มีส่วนร่วมในการวางหลักสูตรและผู้สอนควรจะร่วมมือกันช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายในการนำไปใช้ให้มากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าทักษะการฟังเพื่อความบันเทิง เช่น เพลง ภาพยนตร์ และฟังเพื่อความรู้อย่าง ชั่ว นั้นนำไปใช้ได้บ้าง ส่วนทักษะการอ่านหนังสือแบบเรียนนำไปใช้ได้มาก แสดงให้เห็นว่าจุดหมายปลายทางในการสอนคือเพื่อให้ผู้เรียนสอบได้ ดังนั้นจึงต้องพยายามสอนให้จบเนื้อหาในบทเรียน ทอมัส เอ เดอร์ (Thomas A. Durr 2524: 8) ให้ความเห็นว่า ในการสอนภาษาอังกฤษควรคำนึงว่าภาษาเป็นทักษะมิใช่เป็นความรู้ ดังนั้นในการสอนจึงควรเน้นทักษะให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้มากที่สุด สำหรับเด็กนักเรียนในประเทศไทยนั้น

โอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุดคือในชั้นเรียน ดังนั้นผู้สอนควรจะสนับสนุนและให้โอกาสผู้เรียนฝึกทักษะทางการใช้ภาษาให้มากที่สุด ควรปรับปรุงวิธีการสอนและแบบทดสอบให้สอดคล้องกับกิจกรรมที่จัดขึ้นในชั้นเรียนและไม่ควรสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสอบได้ ส่วนทักษะการเขียน เช่น การจัดรายงานการประชุม และการบันทึกข้อความซึ่งเป็นทักษะที่นำไปใช้ได้ในการธุรกิจนั้นนำไปใช้ได้ในระดับน้อยเช่นกัน ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอุษา กาญจนสถิตย์ (2523: 102) ที่ว่าภาษาอังกฤษที่บุคลากรเรียนจากสถาบันการศึกษายังไม่เพียงพอแก่การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน

อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจที่เกิดจากผู้สอนและผู้เรียน โดยเฉลี่ยแล้วเป็นปัญหাপานกลางทางที่จะแก้ปัญหาคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางการใช้ภาษาต่าง ๆ ให้มากที่สุดผู้สอนควรเป็นผู้วางแผน คอยแนะนำ และแก้ปัญหาให้ผู้เรียนเท่านั้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทักษะที่เป็นปัญหามากที่เกิดจากผู้เรียนคือ ทักษะการฟัง และทักษะการพูด จากความคิดเห็นนี้แสดงว่าผู้สอนมีความเห็นว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจไม่ประสบผลสำเร็จนั้นเนื่องมาจากผู้เรียน ความคิดเห็นนี้ตรงกันข้ามกับความคิดเห็นของทอมัส เอ เดอร์ (Thomas A. Durr 2524: 8) ที่ว่าในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นความสำคัญขึ้นอยู่กับตัวผู้สอน ไม่ควรกล่าวหาว่าผู้เรียนอ่อนเรียนไม่เข้าใจ ในเรื่องความสำคัญของผู้สอนนั้น แมรี ฟินอคเชียโร (Mary Finocchiaro 1975: 36) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอนคือครู เพราะครูสามารถวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ใช้อุปกรณ์การสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และที่สำคัญที่สุดก็คือจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียนได้ ดังนั้นเพื่อที่จะแก้ปัญหาทางด้านการฟังและการพูดของผู้เรียน ผู้สอนควรที่จะวางแผนและจัดทำลำดับขั้นตอนในการสอนฟังและพูดตลอดจนให้ตัวอย่างการฝึก และจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังและพูดได้จริง ทั้งนี้จากข้อเสนอแนะของนักศึกษาก็เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจว่า ผู้เรียนต้องการฝึกฟังและพูดบนสถานการณ์นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งนับว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนให้สนองความต้องการของผู้เรียนและจะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ตลอดจนทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสัมฤทธิ์ผลได้ ดังงานวิจัยของ เอส เอช โอ โทมอน (S.H.O. Tomon 1977: 158) เรื่อง "แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยในจังหวัดเชียงใหม่" พบว่าสาเหตุ

อันดับแรกของความต้องการเรียนภาษาอังกฤษคือ ความสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งทาง เศรษฐกิจและการติดต่อกับต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่องความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาแผนกนิเทศการสังกัด วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

1. วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ควรจัดอบรมและสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างทั่วถึงทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อให้ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจได้เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลได้ถูกต้อง และปฏิบัติงานให้เกิดผลดี

2. ควรมีศูนย์ผลิตเอกสารประกอบการสอน และสื่อการสอนเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ เช่นภาพยนตร์ประกอบบทเรียน ภาพนิ่ง แผ่นภาพ และบทสนทนาในวงการธุรกิจ ตลอดจนการทำแบบทดสอบมาตรฐานและสร้างธนาคารข้อสอบด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรและตำราเรียน

1. จากการวิจัยพบว่า อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นว่าเนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีมากเกินไป ไม่สอดคล้องกับเวลาที่จัดให้เรียน ดังนั้นจึงควรเลือกเนื้อหาวิชาที่น่าสนใจ เป็นประโยชน์ และให้นักศึกษาสามารถนำไปใช้ได้จริงตรงตามจุดประสงค์ที่หลักสูตรได้วางไว้

2. ควรจัดเนื้อหาวิชาในแบบเรียนให้ต่อเนื่องตามลำดับชั้น และเนื้อหาในบทเรียนไม่ควรเน้นทางด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ ควรมีตัวอย่างและแบบฝึกหัดในแต่ละเรื่องในปริมาณที่เหมาะสม

3. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1. วิทยาลัยควรจัดบริการทางด้านโสตทัศนอุปกรณ์และห้องปฏิบัติการทางภาษาหรือแม้แต่ เทปบันทึกเสียงให้พอเพียงต่อความต้องการของผู้เรียนและผู้สอน

2. ควรส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจให้มีประสิทธิภาพ โดยจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งสำหรับสื่อการสอนและสนับสนุนกิจกรรม เสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการเรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

3. สนับสนุนให้ผู้สอน เข้ารับการอบรมและสัมมนา เกี่ยวกับการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษธุรกิจโดยทั่วถึงกันทั้งในและนอกประเทศ และควรสนับสนุนผู้สอนที่ชวนขยายหาความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชาที่สอนด้วย

4. ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ

1. หลักสูตรและเนื้อหา ผู้สอนควรปรับ เนื้อหาให้ทันสมัยน่าสนใจและนำไปใช้ได้ให้มากที่สุด ควรลด เนื้อหาทางทฤษฎีทฤษฎีลง แต่ควรแทรกความรู้ใหม่ ๆ เหตุการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเข้าไปในบทเรียนด้วย

2. การจัดการเรียนการสอน

2.1 ผู้สอนควรใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธี เนื่องจากไม่มีวิธีการสอนวิธีไหนดีที่สุด และสอนได้ประสบความสำเร็จมากที่สุด และควรสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้สนุกสนาน น่าสนใจ

2.2 ควรจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด เช่น การจัดกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่ การให้นักศึกษาแสดงบทบาทสมมติ หรือละครประกอบบทเรียน ตลอดจนการจัดกิจกรรมเนื่องในวันสำคัญต่าง ๆ ของวัฒนธรรมตะวันตก เช่น วันคริสต์มาส วันวาเลนไทน์ เป็นต้น

2.3 ควรใช้สื่อการสอนเข้าช่วยในบทเรียน เนื่องจากสื่อการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสนใจบทเรียน และมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนมากขึ้นซึ่งจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษา ผู้สอนควรเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับเวลา เนื้อหา วัสดุ และความสนใจของผู้เรียน สื่อการสอนที่ควรใช้ควรเป็นประเภทสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เทปบันทึกเสียง เทปบันทึกภาพ ภาพนิ่งหรือภาพยนตร์ เท่าที่จะสามารถจัดหาได้

3. การวัดและการประเมินผล ผู้สอนควรใช้วิธีการวัดผลหลาย ๆ วิธีและควรวัดให้ครบทุกทักษะ ในการประเมินผลทักษะการพูดนั้น ควรคำนึงถึงความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นสำคัญ ไม่ควรยึดถือแต่ความถูกต้องของภาษาเท่านั้น (Accuracy)

4. การนำไปใช้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดจนการเลือกเนื้อหาวิชานั้น ควรคำนึงถึงการนำไปใช้ให้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ และเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนที่ชอบเรียนภาษาอังกฤษธุรกิจ เพราะเป็นวิชาที่มีประโยชน์ในการประกอบอาชีพ และเป็นวิชาพื้นฐานในการศึกษาคณะระดับสูง

5. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทุกแผนกของกรมอาชีวศึกษาและวิทยาลัย เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
2. ควรมีการติดตามผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่สำเร็จการศึกษาแล้ว
3. ควรมีการสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจของหน่วยงานและวงการธุรกิจที่รับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เข้าทำงาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย